

Deprem Değil, Devlet Öldürdü!

Karala Dergisi

09.03.2023

6 Şubat'ta yaşadığımız topraklarda 11 kenti etkileyen büyük bir deprem meydana geldi. Depremden sadece TC sınırlarındaki kentler değil aynı zamanda Suriye'nin Halep, Mare, İdlib, Cinderes başta olmak üzere birçok bölgesi de etkilendi. Bizler yaşanan ilk deprem ve sonrasında da süregelen depremlerde, depremin değil devletin insanları büyük bir çaresizlik içine sürüklediğini ve insanları öldürdüğüne tanık olduk.

Depremin olduğu ilk andan sonra depremin gerçekleştiği kentlerle diğer kentler arasındaki bağlantı kopmuştu. Yakınlarına ulaşmaya çalışan milyonlarca insanın kentlerdeki yıkıma, yaşananlara dair gerçek bir bilgisi yokken; depremzedeler ise dışarıya dair bir bilgisi olmadan saatlerce sadece soğukta enkaz altındaki yakınlarını ararken, yüzbinlerce insan da enkaz altında onlara ulaşılmasını bekliyordu. Deprem haberi ile beraber birçok sendika, parti, örgüt dayanışma toplamaya; gönüllüler, inşaat işçileri, maden işçileri bölgeye gitmeye başladı. Bu sırada “Devlet Nerede?”, sorusu ise 24 saat geçmeden cevap buldu. Devlet, Rojava'nın depremden etkilenen Tel Rıfat bölgesini bombalıyordu.

Devletin depremle beraber politikası yine devlet olmasının gerçeğini taşıyordu. Günlerce insanlar enkaz altında beklerken devlete, onun kurumları olan AFAD'a, Kızılay'a dair eser yoktu. Televizyon ekran-

larına çıkarak her yerdeyiz diyen devlet yetkililerine karşı insanlar sosyal medya üzerinden yardımın gelmediğini söyleyerek yardım çağrısında bulunuyordu. Buna devletin cevabı ise o anda insanlar için önemli bir iletişim kaynağı olan Twitter'a erişim engeli getirerek kendi yalanlarını gizlemeye çalışmak oldu. Hemen ardından 10 ilde Ohal ilan ederek dayanışmalara karşı saldırılarının zeminini hazırlamış oldu.

Büyük bir kaos içerisinde dayanışmalar örülmeye çalışılırken devletin faşist kanatları göçmenlere yönelik saldırılara başlayarak dikkatleri bu enkazdan sorumlu olan devletin üzerinden çekip göçmenlere yöneltmeye çalıştı. Halkta açılan yaralar sarılmayı beklerken zaten yaraları olan başka halklara yönelik fiili saldırılar da başladı. Faşist gruplar deprem bölgelerinde göçmenlere saldırırken, devletin kolluk kuvvetleri de yağmacı olduğunu iddia ettiği göçmenlere işkence ederek bir çok kişiyi katletti.

Halk ilk günden itibaren açılan yaralarını kendi dayanışmasıyla sarmaya çalıştı. Maden işçileri canları pahasına enkazlarda insanları kurtarmak için çalıştı, AFAD ise madencilerin enkaz altından çıkardığı insanları çıktıktan sonra kendi medyasına servis etmek için kullandı. Depremden önce de ekonomik krizle boğuşan halk ceplerindeki son parayla deprem bölgesine erzak göndermek için seferber oldu. Devletin medya kanallarında ise günler sonra pat-

ronların bağış şovu gösterildi. Halktan çaldıklarıyla sahip oldukları servetle şov yapan patronlara ise devlet hemen sonrasında yatırım destekleriyle ortaya çıktı. İnsanlar seslerini duyurmaya çalışırken sistemin medya organları hesap soran halkın sesini her fırsatta engelledi. Soğukta sokakta kalan insanların çadıra ihtiyacı varken Kızılay yine kâr peşinde halktan toplanan para karşılığında halka çadır sattı. Enkaz altında hala insanlar varken iş makineleri ile enkazlara girerek yaşayanları da öldürdüler, ölüle-
rimize dahi ulaşmamıza izin vermediler. Hayatta kalanların ise açlıktan, soğuktan ölmemesi için gönderilmek istenen dayanışma tırlarının kimine el koydular, kimine kendi afişlerini asarak gitmesine izin verdiler.

Bunca örgütlü kötülük arasında halkın derdi yaşamak ve yaşatmaktı. Devletin öldürdüğü, ölüme terk ettiği insanları dayanışmayla yaşatacağız dedi herkes. Yaşanan felaketlerden sonra sadece fiziki bir dayanışmanın ötesinde insanların yaşadıkları acıyı paylaşmak için birçok bölgede dayanışma koordinasyonları kuruldu. Depremi başından itibaren varlığını halka, devrimcilere, göçmenlere, ezilenlere yönelik saldırılarıyla hissettiren devlet depremin birinci ayına girerken kurulan dayanışma bölgelerine kayyumlar atayarak, askerlerce zorla boşaltarak boşaltmaya çalışarak bir kez daha ortaya çıktı.

Bizler biliyoruz ki deprem bu toprakların bir gerçeği lakin on binlerce insanı öldüren bu gerçek değildi. İnsanları öldüren onları günlerce enkaz altında bırakan binaları yapan, o binaların yapılmasına onay veren, binalar yıkıldıktan sonra da enkaz altında kalan insanlara ulaşacak dayanışmayı engelleyen sistemdir.

Depremle birlikte gözler önüne serilen inkar edilemeyecek gerçekleri sıralayalım.

Devlet bahsedildiği üzere halkın ihtiyaçlarını karşılamak ve yaşamı örgütlemek üzere var olan bir organizasyon değildir. Onun tüm kurum ve kuruluşları, ezilenleri sömürmek ve emeğinden, varlığından, yaşamından beslenmek üzere örgütlenmiştir.

Devlet yüzünden ölülerinin sayısını dahi bilemeyen bizleri deprem değil devlet öldürmüştür. Yüzbinlerce insanın yarısını depremden önce kentleri halkın değil kapitalistlerin ihtiyaçlarına göre inşa ederek; yarısını depremden sonra yardım faaliyetlerinin örgütlenmesini engelleyerek öldüren katilin adı Türkiye Cumhuriyeti Devletidir.

Birkaç müteahhitin, birkaç bürokratik kişi veya kurumun üzerine yıkılmaya; seçim tartışmalarıyla unutturulmaya çalışılan bu katliamda payı olan tüm bu katiller er ya da geç hesap verecektir.

Depremin ilk gününden beri yaptığımız gibi, tüm örgütsel faaliyetlerimizi deprem değil devlet-

zede olan bölge halkının ihtiyaçlarını, yaşamlarını örgütlemek için tüm imkanlarımızı seferber etmek; ve bizlere bu katliamı yaşatanlardan teker teker hesap sormak için öfkemizi bilemekle sürdüreceğiz.

Anarşist Kütüphane

Karala Dergisi
Deprem Değil, Devlet Öldürdü!
09.03.2023

09.03.2023 tarihinde şuradan alındı: karala.org

tr.anarchistlibraries.net